

er høj, vil komme til at gælde i den Tid af Høstaaret, da Afleveringen fra Landbruget i det væsentligste skal foregaa. Det er en Gang saaledes, at man ikke kan skabe en Ordning for Brødforsyningen og Melforsyningen, medmindre man fastsætter en Notering for Majs, der kommer til at bestemme Brødkornsprisen i Danmark, og dette maa ske for et vist Tidsrum, f. Eks. 2 eller 4 Maaneder ad Gangen. Og man vil da fra Landbrugets Side forlange, at Statens Lagre skal kunne modtage Kornet, naar dette ønskes afleveret fra Landbrugets Side, og dette vil atter medføre, at det væsentligste af Brødkornshøsten vil være afleveret til Statslagrene f. Eks. inden den 1. Marts; det vil være rent minimalt, hvad der bliver tilbage. Men saa har den Majspris, der gælder fra den 1. Marts til den 1. September f. Eks., ingen Betydning for den Brødkornspris, Staten skal betale for den danske Befolkning. Jeg nævner dette, for det har dog sin Betydning, hvis man fra de ærede Medlemmers Side mener og haaber paa, at Majsen i den sidste Halvdel af Høstaaret bliver billigere, end den er i Øjeblikket og vil blive i de første Maaneder. Thi den faste Pris, som gælder for hele Høsten, betyder mere, selv om den er noget lavere end Majsnoteringen i Øjeblikket, og hvis man kunde tænke sig den Mulighed, at i sidste Halvdel af Aaret vil Tilførselen af Majs være saadan, at de 30 Kr., man erholder for den Del af sin Høst, man afleverer i første Halvdel af Høstaaret, vil være tilstrækkelig til i sidste Halvdel at indkøbe et lignende Kvantum Foderkorn, har den faste Pris og den ved Ligningen paabudte Aflevering produktionsmæssigt ingen som helst Betydning for det danske Landbrug. For jeg er ganske sikker paa, at Forbruget af de tilførte Kornvarer vil i sidste Halvdel af Høstaaret blive større end i første, fordi den danske Høst, som nu gaar ind i Omsetningen, vil strække til, saaledes at Kravet om Tilførsel af Foderkorn udefra ikke vil blive saa stærkt i første Halvdel. Og dernæst vil Besætningernes Behov kræve de største Kornmængder i sidste Halvdel af Høstaaret. Jeg vil gerne anføre disse Bemærkninger angaaende den produktionsmæssige Virkning af det foreliggende Lovforslag paa Foranledning af de af det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) under Diskussionen anførte Udtalelser. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem ikke rigtig kan fatte, at et

sagkyndigt Medlem i dette Ting kan bruge saa kraftige Udtalelser som disse, at det at aflevere 3 Mill. Tdr. Korn til en Pris af 30 Kr., medens man fra Statens Side søger at tilføre alt muligt af Raavarer til den danske Landbrugsproduktion, skulde kunne slaa Produktionsmulighederne i det danske Landbrug ned. Selv om det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) mener, at jeg ikke er sagkyndig paa Landbrugets Omraade, tillader jeg mig i al Beskedenhed at anholde hans Udtalelser, naar de gaar langt udover det saglige, saa langt ud, at det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt slet ikke kan begribe, at de kan være rigtige.

Sporon-Fiedler: Jeg skal paa dette sene Tidspunkt indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger, men der er et enkelt Punkt, som hverken den højtærede Minister eller de øvrige 3 Ordførere har omtalt. Det er det Punkt, jeg berørte i Gaar med Hensyn til Klidene. Jeg tror ikke, det gaar at sætte Klid fuldt ud paa Linie med Majs og Byg. Man er ikke tjent med at faa Klid for sit Brødkorn Kilogram for Kilogram.

Jeg vil give det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) Ret i, at Spørgsmaalet om de grove Lovovertrædere neppe har sin Plads i denne Lov. I det hele taget tror jeg, at gaar man ud fra, at Rigsdagens Virksomhed er at udarbejde Lovene, bør man mene, at dens Virksomhed ikke udstrækker sig til ogsaa at sørge for, at Lovene overholdes. Det bør være Domsmagtens, ikke Lovgivningsmagtens Sag. Jeg vil haabe, ihvorvel det bliver lagt i den højtærede Ministers Haand at træffe Bestemmelse om, hvilke Lovovertrædere der skal drages til Felts imod, og hvilke ikke, at man dog i hvert Fald ikke lader de grove Overtrædere slippe for i Aar at gøre den Pligt god igen, som de unddrog sig i Fjor.

Jeg skal ikke nærmere komme ind paa Spørgsmaalet om Ombytning. Jeg haaber, det vil lykkes den højtærede Minister at faa den Ordning praktiseret, som han tangerede i sin Fremsettelsestale, at Staten vil faa tilført Majs ved den af Skibsfarten tilsagte Tonnage i tilstrækkelig Omfang til Ombytning med alt det Korn, som afleveres. Saa er vi ude over Vanskelighederne. Skulde det ikke naas, kan jeg ligesom i Gaar sige, at da skal vi vise vor Beredvillighed til at naa en for-